

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

15.daļa: Uguns laikmets.

10.nodaļa: Kosmiskā jaunrade.

Aizsargtīkls

503.

Aizsargtīklu izveido vissmalkākās enerģijas. Visi centri piedalās šī spēcīgā vairoga formēšanā. Pilnam aplim nepieciešams, lai visi garīgie centri sakāpinātu savas enerģijas. Starp gara centriem it sevišķi jāaktivizē sirds, jo tās spēks spēj transmutēt domāšanu. Pareiza domāšana dos nelokāmību, tas ir pirmais nosacījums. Nelokāmība izdzīs divkosību, bailes un šaubas. Aizsargtīkls var aizsargāt cilvēku, darot viņu neievainojamu. Bet tā vairogs spēj nostiprināties tikai tad, ja visas smalkās enerģijas harmonizētas. Agni Jogas eksperiments dod tieši šādu vairogu, bet nepieciešama vissaudzīgākā attieksme pret centriem. Kā ugunīgai mūžam augšupejošai spirālei aizsargtīklam pastāvīgi jāpiesātinās ar iekšējām enerģijām. Garīgajiem centriem jāstimulē šis spēks. Aizsargtīkls pavada garu Smalkajā Pasaulē. Kā vissmalkāko enerģiju audums tas spēj asimilēties ar Ugunīgo Pasauli; tajā var atspoguļoties tikai augstākā tiekšanās. Cilvēkiem, kas zemāko centru vadīti, nav aizsargtīkla. Apsēstajiem nav šī vairoga. Tādēļ Ugunīgajā ceļā jā rūpējas par vissmalkāko enerģiju audumu.

504.

Aizsargtīkls spēj piesātināties tikai tad, ja centri transmutēti. Un uz pēdējās pakāpes, pirms Ugunīgā Stara uzņemšanas aizsargtīkls sevišķi saspringst.

505.

Aizsargtīkla auduma spriegumu sakāpina visdažādākās enerģijas. Katra garīgā centra pamats ir vissmalkāko enerģiju savienojums, kas ienes savus nogulsņējumus aizsargtīklā. Visi centri transmutējas un piesātinās ar uguni, kas auž aizsargtīkla pavedienus. Tā šis vairogs ir visu kosmisko strāvu nostiprinājums, kuras lūzt aizsargtīklā. Katrs trieciens pa auru var atbalsoties kā bumerangs sūtītājā. Ja aizsargtīkls spēj atspoguļot visas augstākās Ugunis, tad, protams, šinī kalvē var izkust daudzi triecieni! Katrai trauksmīgai apziņai jānoauž savs aizsargtīkls. Ja aizsargtīkls kļūst necaur laidīgs, tas spēj atsist daudzus triecienus un sāpīgus dūrienus. Garīgie centri iegūs izturīgu imunitāti, ja aizsargtīklu vienmēr stimulēs uguns no iekšienes. Tāpēc tik ļoti jā rūpējas par aizsargtīkla spriegumu. Psihiskā enerģija, gara tiekšanās un ugunīgā transmutācija dos vajadzīgos audus aizsargtīklam. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli paturēsim prātā šī vairoga spēku.

506.

Aizsargtīkls satur centru atspulgu. Neskarot aizsargtīklu, nav iespējams nostiprināties nekādām parādībām. Šie centru atspulgi jāpieņem kā centri potenciāli, kas uzliesmo vai atmostas, atkarībā no tām vai citām jūtām, tiekšanās vai darbības. Pat fizisko injekciju gadījumos cēlonis meklējams aizsargtīkla nekārtībā. Šie procesi norāda, cik svarīgi ir novērot aizsargtīklu, un cik viegli iespējams izjaukt šos gara izstarojumus. Protams, ja izstarojums augstāko jūtu un tiekšanos piesātināts, tad šīs enerģijas

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

15.daļa: Uguns laikmets.

10.nodaļa: Kosmiskā jaunrade.

aizsargtīklu aizsargā. Bet plankumi, kas vērojami uz auras, jāizpēta kā dažādu garīgu čūlu liecinieki. Tāpēc tikai tas, kas sapratīs visu gara radošo spēku, atskārtīs, ka jātiecas pasargāt aizsargtīkls. Pieskaroties izplatījuma Ugunij, jāsaprot visi centru laboratorijas procesi. Tā ceļā uz Ugunīgo Pasauli jānostiprina apziņā patības graužošā iedarbība, kas izraisa īgnu uzbudinājumu, saindējot ar imperālu.

507.

Strāvu savstarpējais spriegums saņem spēcīgu impulsu, kad psihiskā enerģija raidīta izplatījumā. Kad gars saspringts psihiskās enerģijas sūtījumos, pilnīgi vēršot spēkus uz vienu mērķi, tad izplatījuma strāvas atbilst psihiskās enerģijas spriegumam un rodas savstarpējās saspringtības harmonija. Strāvu harmonija rada tos vadus, kas var izolēt psihiskās enerģijas sūtījumus, tāpēc Mēs sakām, ka gars var spēlēt uz izplatījuma strāvām. Katrs centru ugunīgs piesātinājums ir šāds spēcīgs izplatījuma rezonātors. Strāvas pakļaujas šiem spēcīgajiem savstarpējiem kāpinājumiem. Harmoniskas, apvienotas auras, patiesi, var darīt brīnumus. Gars, patiesi, spēlē uz izplatījuma strāvām.

508.

Mēness ir labs tikai no vienas parādību puses, bet no citas – tas patiešām ir tieši nederīgs. Pāri tā atstarotājiem stariem var labāk iepazīt Ugunīgās Pasaules izstarojumus. Paskaidrojiet mēness mīlotājiem tā staru zemo kādību.

509.

Neievēro, ka izplatījums pilns staru. Vai gan iespējams saraut staru? Vai gan iespējams pārcirst zibeni? Cilvēka acs dažreiz spēj caururbt akmens sienu, tik spēcīgs ir pat stars, kas pakļauts cilvēkam. Bet vai gan iespējams apjēgt izplatījuma staru spēku? Tāpēc cilvēkiem jāsaprot atbildība par savu darbību.

510.

Vajag atzīmēt arī ilggadību, un rakstura pārmaiņu, un elektrības trūcīgumu, un jaunu slimību veidus un visu, ko vērīgs prāts novēro. Mācība dod mājienu par daudzām pārmaiņām, bet arī dzīvē saredzams neparastais. Lai gan spīdekļu ķīmismu neatzīst, bet tas tomēr eksistē un izveido dzīves periodus.

511.

Atklāti pat stari, kas padara priekšmetus neredzamus. Vai gan tāds atklājums neatgādina neredzamo Smalko Pasauli? Vismazāko atklājumu iespējams turpināt Bezrobežībā. Redzams, ka tāds atklājums spētu pārkārtot visu zemes dzīvi. Tāds atklājums spētu sagrīlot visus valstiskos pamatus. Mašīnu valstība spēj sagraut viens vienīgs stars. Tā neredzamais stars spēj apstādināt vissarežģītākos mehānismus. Kāds nobīsies no šādām iespējamībām, bet cits ietvers tās spēcīgā jūtziņā. Sirds uguns ir stiprāka par tādiem stariem.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

15.daļa: Uguns laikmets.

10.nodaļa: Kosmiskā jaunrade.

512.

Nav viegli pierast pie domas, ka mūsu izjūtas bieži atkarīgas no izplatījuma strāvām.

513.

Ar ārējām enerģijām jārīkojas saprātīgi. Ir noziedzība pakļaut cilvēka organismu maz izpētītu enerģiju iedarbībai. Tā var daudzus viegli nolemt deģenerācijai. Šāda deģenerācija noris nemanāmi, bet tās sekas ir drausmīgas. Cilvēks zaudē savus labākos uzkrājumus, iestājas it kā smadzeņu paralīze, tāpat kā saindējoties ar opiju.

514.

Bija novērojamas neparastas tāda sprieguma izplatījuma strāvas, kas pārspēja domu raidījumus. Reta parādība un tāpēc jo vairāk atzīmējama. Nevaldāmās izplatījuma strāvas neturpinās ilgi, tāpēc visai svarīgi tās novērot. Tās nevar būt ilgstošas, citādi tās radītu katastrofu. Pats līdzsvars nevar tām nepretoties, bet katrs šāds moments ir bīstams. Nosauksim to – par viesuļu bezdibeni.

515.

Jebkuras jūtas ir audzināmas. Attīstāma ir arī bezbailība. Šausmu sajūtu vietā var uzdot sev bezbailības uzdevumus.

Rēgi ir tikpat reāli, kā ēnas uz smiltīm. Bet mēs zinām, no kā ceļas ēna. Tāpat arī Smalkās Pasaules tēli nav neiespējamība. Nebaidīsimies, bet skanīgi piesauksim Skolotāja Vārdu.